

Onur Madalyası ve Belgesi

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Paz, 27/01/2013 - 09:37

Şehit Aileleri ve Malul Gaziler Derneği'nde geçtiğimiz Cuma günü bir tören yapıldı.

Beni çok duygulandırdı bu tören. Binaya girince neredeyse yarım asır geri gittim, içeride yıllardır tanıdığım dostlarımı ve duvarda şehitlerimizin büyük bir özenle asılmış resimlerini görünce...

1963-1974 yılları arasında yaşadığımız mezalim, bizlere uygulanan soykırım ve o kötü günler bir sinema şeridi gibi gözümün önünden geçti. Bir an 22 Aralık 1963 gününü tekrar yaşıyormuşum gibi hissettim.

Küçük Kaymaklı'da şehit olan Hüseyin Ruso, Kumsal'da şehit olan Erdoğan Rifat geldi gözümün önüne aniden. Rahmetlik Erdoğan o mükemmel sesi ile şarkı söylüyordu, Rahmetlik Ruso'nun da üzerinde beyaz bir atlet, beyaz bir pantolon, ayaklarında da beyaz spor ayakkabıları vardı. Sanki şehit olmamışlardı ve karşımda duruyorlardı.

Sonra yanık, yıkık Küçük Kaymaklı'da gördüm kendimi. Çocukluğumun bir kısmının geçtiği, her gün bisikletimle Bayraktar Ortaokulu'na gitmek için güle oynaya içinden geçtiğim sokaklar, EOKA'cı katil Sampson'un komutasındaki Rum milislerin saldırısından sonra adeta ağlıyordu. Evlerden dumanlar yükseliyor, insanlar ağlaşıyorlardı.

Omzuma dokunan bir elle, tekrar günümüze geri döndüm. Beni geri getiren dokunuşun sahibi Dernek başkanı, Larnaka'dan arkadaşım Ertan Ersan'dı. "Şehit Aileleri ve Malul Gaziler Derneği'nin başkanlığını büyük bir özveri ile yıllardır sürdürdü Ertan dostum.

Büyük bir özveri diyorum çünkü gerçekten de bıkmadan, usanmadan "Şehit Aileleri" ve "Malul Gaziler" için bütün enerjisini ve sosyal ilişkilerini koydu ortaya, çalışma arkadaşları ile birlikte. Özellikle Şehitlerimizin eşlerinin ve çocuklarının rehabilitasyonu için çalmadık kapı, ziyaret etmedik siyasi bırakmadı.

Gerçekte, Şehitlerimizin arkada bıraktıkları ailelerinin, yani eşleri ile çocuklarının hem geçim korkusu olmadan, hem de gelecek endişesi bulunmadan yaşamlarının garanti altına alınması devletimizin önceliği ve olmazsa olmazı olmalıydı.

Bugün itibarıyla 17 şehit çocuğumuzun işsiz olduklarını duymak beni can evimden vurdu. Sayıları istihdam edilemeyecek kadar fazla değil... Bu sayının büyük bir kısmı batan, iflas eden veya da kapatılan kamu kuruluşları nedeni ile açıkta kalanlar. İvedilikle bu çocuklarımızın devletimiz tarafından işe alınmaları ve istihdam edilmeleri gerekmektedir. Bu hem üzerinde yaşadığımız toprakları vatan yapabilmek uğruna canlarını veren şehitlerimize olan borcumuz, hem de hepimizin vicdani yükümlülüğü.

Daha gencecik yeni bir gelin iken, kocasının 1974 Barış Harekatında köye gelen Rum milisler tarafından alıp götürülüp şehit edilmesi ile karnında çocuğu ile dul kalan bir annenin feryadı beni gerçekten de çok etkiledi. Taşkent'ten gelen bu şehit eşi, çocuğuna iş, canı yavrusuna gelecek

garantisi istiyordu sadece. Ve biz bunu hala daha gerçekleştirememişiz.

Şehit Aileleri ve Malul Gaziler Derneği'ne dönecek olursak, Dernek Başkanı ve yönetimi birlikte o denli etkili ve verimli çalışıyorlar ki, adeta bir müze haline getirdikleri dernek binasını bu güne değin 68 bin kişi ziyaret etmiş. KKTC'deki tüm okullara, bazı sivil toplum örgütlerine, sivil halka, Türkiye'den gelen sivil ve resmi kişilere ilaveten Rumlar, yabancı parlamenterler, yabancı misyon şefleri ve yurt dışından Güney Kıbrıs'a gelen yabancı muhabirler de ziyaret etmişler derneği.

Beni en çok şaşırtan da, Kıbrıs'ın Rum kesiminden bazı gençlerin derneği ziyaret etmeleri ve Kıbrıs Rum Yönetiminin resmi yayın organı olan "Kıbrıs Radyo Yayın Korporasyonu"nun da (RIK) dernekle ilgili bir belgesel yayınlamış olması.

Cuma günü dernek binasında yapılan törende, 1958 şehidi Yunus Hüseyin, 1974 şehidi Hasan Hüseyin Kral ve 1974 şehidi Celil Hüseyin'in eşlerine/çocuklarına altın kaplama onur madalyası ve onur belgesi, aralarında benim de yer aldığım "Varoluş Mücadelemize" katkı koyan Ayer Özsağıroğlu, Akay Cemal, Bilbay Eminoğlu, Eftal Akca, İlter Kırmızı, Muhittin Güven, Özcan Özcanhan, Tuğrul Hilmi Berkay'a da onur madalyası ve belgesi verildi.

Benim için olağan üstü bir gurur oldu bu. T.M.T.'de Mücahitlik görevimi yapmıştım, 1974 Barış Harekatına Mücahit olarak katılmıştım ama sanırım aldığım belge ve şiltlerin arasında en kıymetlisi bu oldu. Hemen madalya ile belgeyi çerçeveletip odama astım. Sanırım en çok gurur duyacağım mirasım bu "Onur Madalyası" ve "Onur Belgesi" olacak...

Bu gün İngiliz sömürge İdaresi'nin Kıbrıs'ta Türklerin de var olduğunun, Kıbrıs adası üzerinde Türklerin de haklarının bulunduğunun farkına vardığı günün 55. Yıl dönümü. 27-28 Ocak 1958 günü yapılan "Varoluş" Mitinginde şehit olan kardeşlerimi saygı ile anıyorum. Ruhları şad olsun...

Ata ATUN

Ata.Atun@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (08/05/2024 - 08:05 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/onur-madalyasi-ve-belgesi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>